

[Sternotherus odoratus](#)

Category : [Vrste](#)

Published by Marijan on 01-Nov-2007 15:00

Sternotherus odoratus
(LATREILLE, 1801)

- Obična mošusna kornjača -

- Engleski naziv: Common musk Turtle ili Stinkpot Turtle
- Njemački naziv: Gewöhnliche Moschusschildkröte
- Starost: u zatočenstvu i do 50 godina
- Veličina: 10 do 14 cm, Mužjaci malo manji
- Podrijetlo: Jugoistočna Kanada, istok SAD-a, Meksiko
- Hrana: gliste, crvi, vodeni pučevi i slinoko
- Hibernacija: Da

Opis Vrste

Obična mošusna kornjača podrijetlom dolazi iz Sjeverne Amerike. Nalazimo je u jugoistočnoj Kanadi (Ontario i Quebec), istočno do Maina, južno do Floride pa sve do Teksasa. Njena prirodna staništa su stajaće ili sporo tekuće vode te plitke vode s blatnjavim ili muljavim dnom. U prirodi su pretežno aktivne ujutro ili predvečer. Promatranja su pokazala da su ponekad aktivne i noću pa se događa da na kopno izlaze i tijekom noći. To se događa osobito za vrijeme velikih kiša. Noćenja na kopnu u prirodi nisu česte pojave, ali se ipak događaju. Kada osjete da su u nekoj opasnosti, mošusne kornjače mogu ispustiti neugodan miris koji podsjeća na mošus. To i je razlog zbog kojeg se na engleskom zovu, ne samo Common musk Turtle, nego i "Stinkpot". Što su kornjače starije ta sposobnost slabi, a ponekad se i skroz izgubi. Obične mošusne kornjače dostignu veličinu

do najviše 14cm. Primjerci takve veličine uglavnom su ženke, dok mužjaci ostaju prilično manji. Osim toga, mužjaci se bolje raspoznaju od ženki zbog vidljivo dužeg i debljeg repa.

Mladunac

Sternotherus odoratus, kako joj je stručno ime, je karnivor, što znači da je mesojed. Hrane se pretežno vodenim pučevima, crvima, glistama i svime ostalim što mogu savladati. Uginule ribe također su im dobrodošle kao hrana. U starijim opisima navedene su i kao svejedi (omnivori), ali je promatranje pokazalo da biljke, u najgorem slučaju, nagrizu, ali ih ne gutaju. Pretpostavlja se da su u svojoj aktivnoj fazi cijelo vrijeme spolno aktivne, najviše u proljeće i poslije hibernacije te u jesen. Prije nego što dođe do kopulacije, mužjak miriše stražnjicu ženke. Može se potom dogoditi da mužjak nekoliko puta ugrize ženu sa strane. Ukoliko žena nije spremna, bježi od mužjaka. U tom slučaju mužjak ganja ženu i više joj puta pokušava prići. Kad je žena spremna za parenje, mužjak se, nakon spomenutog mirisanja i eventualnih ugriza, popne na ženu. Vrijeme kopulacije varira između 1 i 15 minuta. Žena može poleći jaja i do 6 puta u godini. Jedno gnijezdo može imati 2 do 5 jaja. Jaja su veličine 25mm. Razvoj jaja normalno traje između 71 i 80 dana. Zapisani su podaci i do 94 dana, ali se pokazalo da to i nije potrebno. Temperatura u kojoj se jaja razvijaju treba biti između 24°C i 30°C. O temperaturi ovisi hoće li se izležiti mužjaci ili ženke. Ukoliko je temperatura viša, a time i kraći period razvijanja jaja, izleći će se ženke, dok se mužjaci razvijaju na nižim temperaturama, u dužem periodu razvoja jaja. Općenito, jaja ove vrste imaju relativno veliku toleranciju temperature, a to je jedan od razloga zašto se i u zatočeništvu lako razmnožavaju.

Odrasli mužjak

Držanje u zatočeništvu

Općenito se može reći da ove mošusne kornjače nisu zahtjevne za držanje. Stoga su preporučljive i za početnike. Zbog svoje male veličine idealne su za ljubitelje kornjača koji joj nisu u mogućnosti pružiti veliki smještaj. Za ovu vrstu kornjače minimalan je akvarij dužine 80cm i širine 35cm. Za jednu uzgojnu grupu od jednog mužjaka i dvije ženke, minimalne dimenzije trebale bi biti 100cm dužine i 40cm širine. Držanje dva mužjaka u istom akvariju nije preporučljivo, čak se može reći da je u većini slučajeva i nemoguće jer se mužjaci ne podnose. U slučaju da se i ne napadaju međusobno, ipak je jedan od njih pod stalnim stresom zbog drugog mužjaka. Iz tog se razloga treba držati pravila da se nikako ne drže dva mužjaka zajedno. Temperatura vode treba biti između 25°C i 27°C. Odraslim primjercima, ukoliko se radi o ženki, treba postaviti posudu s mješavinom zemlje i pijeska, u kojoj može položiti svoja jaja. Neovisno o tome jesu li plodne ili ne, ipak trebaju imati tu mogućnost. Na dno akvarija najbolje je staviti pijesak, jer te kornjače vole kopati i skrivati se u mulju, odnosno pijesku. Tako im najbolje može imitirati prirodno stanište. Potrebno je postaviti povećane kamenje i panjeve po kojima se mošusne kornjače vole penjati. *Sternotherus odoratus* nisu ljubitelji dugog plivanja kao neke druge vrste. Kao i sve kornjače iz porodice Kinosternidae, *Sternotherus odoratus* više "hodaju" po dnu, nego što plivaju. U nekim starijim zapisima navodi se da one uopće ne plivaju i da im vode ne smije biti preko 15-tak cm. To se, međutim, ne može potvrditi. U usporedbi s drugim kinosternon vrstama, *Sternotherus odoratus* dobri su plivači kojima dubina vode u akvariju može biti i do 40cm. Tada im je potrebno ponuditi navedene panjeve koji im, između ostalog, nude i mjesto za skrivanje. Mošusnim kornjačama nije potrebna UV rasvjeta. Nisu sklone rahitisu, kao na primjer *Trachemys*. Akvarij ne smije biti previše osvijetljen jer mošusne kornjače izbjegavaju presvijetla mjesta. Jedna neonska cijev sasvim je dovoljna. Ako akvarij stoji negdje na osvijetljenom mjestu, moguće je kornjaču držati bez ikakve rasvjete, jedino je potrebna jedna spot-lampa koja zagrijava jedan dio kopna na 30-tak °C. Kornjaču hranimo glistama, malim ribicama i raznim kukcima. Najboljim se pokazalo hraniti kornjaču takozvanom žele hranom (B.ARTNER 1998). Hrana kojuiskusni uzgajivači sami prave, sadržava sve potrebne vitamine za dobar rast i razvoj kornjače.

Primjer smještaja s panjevima za penjanje i odmaranje

Text: Marijan Tunjic

Slike: Marijan Tunjic, Filip Horvat